

РЕШЕНИЕ

№ 334

гр. Плевен , 09.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на седемнадесети юни, през две хиляд***адесет и първа година в следния състав:

Председател: Красимир М. Димитров

при участието на секретаря ПЕТЯ СП. КАРАКОПИЛЕВА
като разгледа докладваното от Красимир М. Димитров Административно наказателно дело № 20214430200809 по описа за 2021 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 59 ал. I от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 379А от 07.01.2021г. на *** Второ РУ – Плевен към ОДМВР – Плевен, с което на ***, с ЕГН: ***** на основание чл.53, ал. 1 от ЗАНН и чл. 257, ал. 1 от ЗМВР; чл. 264, ал. 1 от ЗМВР е наложил глоба в размер на 100 лв. и глоба в размерна 500 лв. за извършено нарушение на чл. 64, ал. 2, вр. с чл. 264, ал. 1 от ЗМВР.

С жалбата се прави искане за отмяна на ***деното НП.

Жалбоподателят редовно призован, се явява лично в съдебно заседание и с процесуален представител адв. ***. Последните молят съда да отмени изцяло ***деното наказателно постановление.

Административно-наказващият орган ОД на МВР – гр. Плевен, редовно призовани, не изпращат представител. В съпроводително писмо молят съда да остави жалбата без уважение, като неоснователна и недоказана *** се

потвърди ***деното наказателно постановление като правилно и законосъобразно.

Атакуваното наказателно постановление № 379А от 07.01.2021 г. е ***дено от *** Второ РУ - Плевен, въз основа на Акт за установяване на административно нарушение № 379А от 11.12.2020 г., от който е видно, че:

На 11.12.2020 г. около 11:15 часа в гр. Плевен в сградата на кооперативен пазар „***“, горепосоченото лице неизпълнява полицейско разпореждане на предаде личната си карта за съставяне на АУАН по заповед на Министъра на здравеопазването. Разпореждането е ***дено ясно и възприето от лицето. С действията си осуетява полицейска проверка.

-нарушение на чл. 64, ал. 2, вр. с чл. 264, ал. 1 от ЗМВР.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е с правно основание чл.59, ал.1 от ЗАНН, подадена в преклузивния срок по ал. 2 от този текст, от легитимиран субект /срещу който е ***дено атакуваното НП/, при наличие на правен интерес от обжалване и пред компетентния съд / по местоизвършване на твърдяното нарушение/, поради което е процесуално **ДОПУСТИМА**.

Разгледана по същество се явява **ОСНОВАТЕЛНА**.

По същество на спора:

За да се произнесе по съществото на правния спор /по основателността на жалбата /, съдът съобрази, че настоящото производство е от административно - наказателен характер и същественото при него е да се установи има ли извършено административно нарушение от лицето посочено в АУАН-а и НП-то.

Тук следва да се отбележи, че актовете за установяване на административно нарушение нямат обвързваща доказателствена сила, т. е. посоченото в акта не се счита за доказано.

Това означава, че в тежест на административно - наказващия

орган, тъй като именно той е субекта на административно - наказателното обвинение, е да докаже по безспорен начин пред съда, с всичк***пустим***казателства, че има административно нарушение и че то е извършено виновно от лицето, посочено като нарушител.

Същата се определя като психично отношение на дееца към деянието и резултата от него.

Следва да бъдат спазени и изискванията на ЗАНН за съставянето на акта и ***ването на Наказателното постановление, както и сроковете за реализиране на административно наказателното преследване.

В тази насока е налице различие в понятията „неправилно” и „незаконосъобразно” наказателно постановление.

Когато АУАН или НП не са ***дени от надлежен орган или не са ***дени в установените законови срокове или не съдържат изискуемите от закона реквизити или са нарушени съществени процесуални правила при съставянето на акта и ***ването на НП, то последното ще следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Тук следва да се посочи, че критерият за определяне на съществените нарушения на процесуалните правила е този, че нарушението е съществено, когато ако не е било допуснато, би могло да се стигне *** друго решение по въпроса, или когато е довело до ограничаване на правата на страните в която *** е фаза на процеса. Когато, обаче, са спазени всички процесуални правила и срокове, то НП-то е законосъобразно ***дено и именно тогава съдът следва да провер***ли то е правилно, т. е. дали има извършено административно нарушение.

Именно административно наказващия орган е този, който следва да установи пред съда, че има извършено административно нарушение / такова, каквото е описано в акта / и че същото е извършено от лицето, посочено като нарушител.

Ако това не бъде доказано пред съда, то НП-то следва да бъде отменено като неправилно, тъй като не е доказано извършването на нарушението.

Едва когато НП-то е законосъобразно и се докаже извършването на съответното нарушение може да бъде разгледан и въпроса за съответствието на наложената санкция с тежестта на нарушението / само когато размерът на административното наказание или имуществената санкция може да бъде определен в някакви граници, а не е фиксиран в закона.

При съвкупната преценка на всички събрани по делото писмени и гласн***казателства, съдът намира, че обжалваното НП е НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО по следните съображения:

При извършената служебна проверка от страна на съдът се установи, че при съставянето на АУАН са допуснати нарушения на процесуалните правила, които са съществени по своята правна същност и определят заключение за **незаконосъобразно** **проведено административно-наказателното производство по налагане на административното наказание на жалбоподателя.**

Производството по ***ване на наказателното постановление е двуфазно - започва със съставянето на акт за установяване на административно нарушение/АУАН/ и ако той е законосъобразен и обоснован, наказващият орган ***ва наказателно постановление/НП/.

Това е правораздавателна дейност - тук административният орган има правомощие вместо съда да прецени извършено ли е едно административно нарушение, кой го е извършил, виновно ли е поведението му и какво наказание да се наложи.

Вече ***деното наказателно постановление подлежи на оспорване пред съответния районен съд, в района на който е извършено ил***вършено административното нарушение.

Районният съд действа не като контролна инстанция, а като инстанция по същество - той е длъжен да извърши същата проверка, която е извършил административно-наказващият орган при ***ването на наказателното постановление, а именно: извършено ли е деяние, осъществяващо състава на конкретно административно нарушение, кой го е извършил, виновно ли е поведението му и правилно ли е ***видуализирана

санкцията или това е т.нар. „втора първа инстанция“.

По този начин съставеният АУАН се явява първичния обвинителен акт чрез който се повдига обвинение на дадено лице, но не за извършено от него престъпление, а за по-леко наказуемо деяние, съставляващо нарушение и следователно той трябва да отговаря по същество изцяло на основните принципи в наказателното правораздаване.

На първо място, от разпитания в хода на съдебното следствие свидетели *** и *** се установява, че същите не са свидетели очевидци при констатиране на нарушението, а са свидетели единствено и само при съставянето и връчването на АУАН-а на жалбоподателя !?!

От показанията на свидетелите става ясно, че същите са изпратени от ОДЧ за съдействие на колегата им ***.

Последният им е обяснил, че лицето не е пожелало да си предостави личната карта.

В тази насока са и показанията на актосъставителя *** който в съдебно заседание устно и непосредствено пред съда, заявява, че е извикал колегите си за съдействие, както и че същите не са присъствали по време на извършване на проверката от негова страна .

Колегите му *** и *** са му указали съдействие относно задържането на лицето и отвеждането му във Второ РУ – Плевен.

Съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 1-4 от ЗАНН последната предв*** в присъстването на кои точно лица се съставя всеки акт от АНО !!!

Освен нарушителят/или респективно негов представител/, следва да присъства в този момент и :

-свидетелите присъствали при извършване или установяване на нарушението.

Това е първата хипотеза, и тя предв*** присъствие на свидетел/свидетели – очевидци, било на извършване на административното

нарушение, било на констатирането му от актосъставителя, без да се изисква някакъв специален брой на тези свидетели.

Когато липсват такива свидетели – очевидци, актът следва да бъде съставен в присъствието **на друг***ама свидетели**, като това обстоятелство съгласно нормата на чл. 40, ал.3 от ЗАНН, **се отразява изрично в самия акт.**

Присъствието на свидетели при съставянето на акта не е необходимо единствено в хипотезата, когато самото нарушение е установено, въз основа на официалн***кументи /чл. 40, ал.4 от ЗАНН/, **какъвто не е настоящият случай.**

Законът изисква още в акта да са посочени трите имена и точните адреси на свидетелите и техните ЕГН-та, като поне един от свидетелите да подпише акта.

При съставянето на АУАН е нарушена разпоредбата на чл.40, ал.3 от ЗАНН, тъй като в случая свидетелите по АУАН-а не са очевидци на нарушението !

Актосъставителят е следвало да осигури присъствието на двама свидетели, които да са очевидци на констатираното нарушение, което обстоятелство изрично е следвало да се отбележи в акта, но той не го е сторил.

На следващо място, неизпълнението на разпореждане на орган на МВР, направено в изпълнение на функциите му, и противозаконното пречене на орган на МВР да изпълнява функциите си са уредени в ЗМВР като изпълнителн***яния на две отделни административни нарушения – по чл. 257, ал. 1, на което основание е ангажирана отговорността на жалбоподателя и по чл.264, ал.1 („Който противозаконно пречи на орган на МВР да изпълнява функциите си, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв., ако извършеното не съставлява престъпление“).

Възможно е същевременно с едно деяние да бъдат осъществени съставите и на двете административни нарушения – например, когато с неизпълнението на отправеното му полицейско разпореждане нарушителят

пречи на полицейския орган да изпълнява функциите си.

Именно такъв е и разглежданият случай според фактическото описание на нарушението в НП-то.

В този случай обаче нарушителят следва да носи отговорност за по-тежко наказуемото нарушение – чл. 264, ал. 1 от ЗМВР, тъй като именно неговият състав сублимира изпълнителното деяние на по-леко наказуемото нарушение (чл.257, ал.1 от ЗМВР) и квалифициращият признак, обуславящ хипотезата на чл. 264, ал. 1 от НПК – противозаконното пречене на орган на МВР да изпълнява функциите си.

При тез***ни съдът намира, че е налице несъответствие между фактическото и юридическото формулиране на административно-наказателното обвинение, поради което обжалваното НП се явява незаконосъобразно.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Наказателно постановление № 379А от 07.01.2021 г. на *** Второ РУ – Плевен към ОДМВР – Плевен, с което на ***, с ЕГН: ***** на основание чл. 53, ал. 1 от ЗАНН и чл. 257, ал. 1 от ЗМВР; чл. 264, ал. 1 от ЗМВР е наложил глоба в размер на 100 лв. и глоба в размерна 500 лв. за извършено нарушение на чл. 64, ал. 2, вр. с чл. 264, ал. 1 от ЗМВР, като **НЕПРАВИЛНО И НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд – Плевен в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____